உ

குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

சம்புடம் 2 } 1903ஸு ஜூலைமீ { இலக்கம் 8

மதுரை ஆவணிமூல மகோற்சவச்சிறப்பு.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடற்—றாலவாயிலான்
பாலதாயினர்—ஞாலமாள்வரே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம். திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யநின் கமலபாதஞ் சேருமா தேவர்தேவே
மையணி கண்டத்தானே மான்மறி மழுவொன்றேந்துஞ்
சைவனே சாலஞானங் கற்றறி விலாதநாயே
னையனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செயாயே.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நரியைக்குதிரைப் பரியாக்கி ஞாலமெல்லா நிகழ்வித்துப்
பெரியதென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்சதேற்றும் பெருந்துறையா
யரியபொருளே யவநாசி யப்பாபாண்டி வெள்ளமே
தெரியவரிய பரஞ்சோதீ செய்வதொன்று மறியேனே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அநாதிமலமுத்த நித்தவியாபக சச்சிதானந்த ஷாட்குண்ணிய வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் தம்மையறிந்து வழிபட்டுய்யும்பொருட்டுப்பெருங்கருணைத்திறத்

தினாலே சகள நிட்கள வடிவமாகிய சுயம்புலிங்கத்திருமேனி கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற திவ்யக்ஷேத்திரங்களுள் மேலானதாயும், விராட்புருடனுக்குத் துவாதசாந்தஸ்தானமாயும், சிவபிரானது அஷ்டமூர்த்தஸ்தலங்களுள் ஒன்றானதாயும், பராசத்தியினது அறுபத்திநான்கு பீடங்களுள் முதற்பீடமாய் விளங்கப் பெற்றுள்ளதாயும், அடியார்கள் பொருட்டு அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல் செய்யப்பெற்றுள்ளதாயும், அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் பூசித்து வரங்கள் பெறற்பாலதாயும். இன்னும் அளவிடப்படாத அத்தியற்புதப் பெருமைவாய்ந்துள்ளதாயும் விளங்குகின்ற மதுராபுரியென்னுந் திவ்வியக்ஷேத்திரத்தில் நிகழும் சோபகிருது நாமஸம்வத்ஸரம் சிங்கரவி ௩௳ புதன்கிழமை துஜாரோகணம். அன்று இரவு முதல் ஆறுதினம்வரை சந்திரசேகரர் உற்சவம்.

௯௳ முதல் மதுரை நாயகர் லீலா விநோதத்தோடு ஆவணி மூல வீதி உற்சவம் கொண்டருளுதல்.

௯௳ காலை கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்து தங்கச்சப்பரத்தில் அம்மை சுவாமி ஆவணிமூலவீதி எழுந்தருளுதல். அன்றிரவு மலையத்துவசன்றர மகளிர்களுக்கு அரசாய்விளங்குந் தன்மைக்கிசைய விலங்குகளுக்கரசாகிய சிங்கவாகனத்தில் மீனாட்சி தேவியாரும், போகமோட்சங்களைக் கொடுக்கின்ற தாதா இவரேயன்றி வேறொருவருமில்லை என்பதை மயக்கமின்றி யாவருமுணரக் கொடைவழங்குங் கற்பகத்தருவில் சோமசுந்தரக்கடவுளும் எழுந்தருளுதல்.

௰௳ காலை நாரைக்குமுத்திகொடுத்து மேற்படி சப்பரத்தில் எழுந்தருளுதல். அன்றிரவு அடியார்கள் செய்தகுற்றத்தை நீக்கிக்குணத்தைக்கைக்கொண்டு அருள்புரிகின்றவள் என்பதை விளக்கும்பொருட்டு ஜலத்தைப்பிரித்துப் பாலையுண்ணும் அன்னவாகனத்தில் அம்மையும், பூதநாதர் என்ற பெயருக்கு இசைய பூதவாகனத்தில் சுவாமியும் எழுந்தருளுதல்.

௧௧௳ காலை மாணிக்கம் விற்றுக்கொண்டு மேற்படி சப்பரத்தில் எழுந்தருளுதல். இரவு ஞானமாகிய பாலையூட்டி மலப்பிணி

யை நீக்கிக்காக்கின்றவள் என்பதற்கிசைய, காமதேனுவாகனத்தில் அம்மையும், கைலாயத்தைநினைந்து அடையவேண்டுமென்ற விருப்பத்தை யாவரும கைக்கொள்ள கைலாய வாகனத்தில் சுவாமியும் எழுந்தருளுதல்.

௧௨௳ காலை கோங்குதேர் வாழ்க்கை என்னும் திருப்பாசுரத்தைப் பாடியருளித் தன்னைச்சரணடைந்ததருமிக்குப் பொற்கிழியளித்த திருவிளையாடலை நடாத்தி ஷை சப்பரத்தில் வீதிகொண்டருளுதல். இரவு எல்லா உலகங்களையும் தன் ஆணைவழிநிறுத்திச் செங்கோல் நடாத்துகின்றவள் என்பதைக்காட்டும் பொருட்டு யானைவாகனத்தில் அம்மையும், மேற்படி சப்பரத்தில் சுவாமியும் எழுந்தருளுதல்.

௧௩௳ காலை அடியார்க்கு நல்லாராகிய வேளாளர்க்கு மனத்துன்பங்கெட உலவாக்கோட்டை கொடுத்த திருவிளையாடலை நடாத்தி மேற்படி சப்பரத்தில் எழுந்தருளுதல். இரவு உலகத்தில் எவ்வளவு கொடிய உயிரையும் காக்கின்றவள் என்பதற்கிசைய யாளிவாகனத்தில் அம்மையும் அடியார்கள் உள்ளக்கமலத்தில் வதிதலேயன்றி வடிவத்தின்கண்ணும் வதிதலை யாவருக்குங் காட்டும்பொருட்டு நந்திகேசுவரர் வாகனத்தில் சுவாமியும் எழுந்தருளுதல்.

௧௪௳ காலை மேற்படி சப்பரத்தில் எழுந்தருளிப் புதுமண்டபத்துக்குச்சென்று அங்கம் வெட்டிய திருவிளையாடலை நடாத்தி வீதிகொண்டருளுதல். இரவு அடியார்குழாங்களோடு ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தசுவாமிகள் எழுந்தருளிவர உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருளும் சத்தியுஞ் சிவமுமாயமைந்திருத்தலுக்கு இசைய வடிவத்தையும் பகுத்தாற்போல இடபவாகனங்களில் அம்மையும் சுவாமியும் எழுந்தருளி ஆடிவீதி தென்பக்கத்திலுள்ள பண்டாரசந்நிதிகள் மண்டபத்துக்கெதிரில் சமணரைக் கழுவேற்றுதலாகிய லீலையை நடாத்தி வீதிக்குச்சென்று அனைவர்க்குங் காட்சிகொடுத்தருளுதல்.

௧௫௳ காலை சுவர்னத்தாலாகிய சிவிகையில் எழுந்தருளி வளையல் விற்றுக்கொண்டு இம்மையில் நன்மைதருவார் கோவிலு

க்குச்சென்றருளுதல். இரவு சுவாமி சோமசுந்தரபாண்டிய மகாராஜாவாகத் திருவுருக்கொண்டு அரசாக்ஷி பண்ணுங்காலத்தில் அரசர்கள் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை பண்ணவேண்டுமென்ற வேதவிதியைப் பின்னே வருகின்ற அரசர்கள் கைக்கொள்ளுமபொருட்டுப் பூசைசெய்த ஐதீகத்தை நடாத்தி மேற்படி பல்லக்கில் சுவாமியும் அம்மையும் ஆரோகணித்துக் கோவிலுக்கு எழுந்தருளிப் பட்டாபிஷேகமும் முடிசூடுதலுமாகிய ஐதீகத்தை நடாத்திச் சேக்கைக்கு எழுந்தருளுதல்.

கசுவ காலே மேற்படி சப்பரத்தில் ஆரோகணித்து ஆற்றங்கரையிலுள்ள செல்லப்பெருமாள்பிள்ளை மண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருத்தல். அன்றிரவு திருப்பரங்குன்றத்தினின்றும் எழுந்தருளிவந்த முருகபிரானும், திருவாதவூரினின்றும் எழுந்தருளிவந்த மாணிக்கவாசகசுவாமிகளும் குதிரைவாகனங்களில் ஆரோகணித்துப் பின்வர வேதங்குதிரையும் அதன்பொருள் சத்தியும் தாமும் என்பதை யாவரும் எளிதாக உணரும்பொருட்டு குதிரைவாகனங்களில் அம்மையும் சுவாமியும் எழுந்தருளி ஆடிவீதி பதினறுகால் மண்டபத்துக்குச்சென்று மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்பொருட்டு வனத்திலுள்ள நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிக் கொண்டுவந்து அரிமருத்தன பாண்டியமஹாராஜாவினிடத்தில் ஒப்புவித்தல். பின் அக்குதிரைகளை நரிகளாக்குதல் ஆகிய இரண்டு திருவிளையாடல்களை நடாத்தி வீதிகொண்டருளுதல்.

கஎவ காலே வந்தியம்மையின் கூலியாளாய்த் திருவுருக்கொண்டு சிம்மாசனத்தின்மேல் சுவாமியும் அம்மையும் ஆரோகணித்துப்பாண்டியா வடிவமாய்த்திருக் கோலங்கொண்ட முருகபிரானும் மந்திரிவடிவினராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் சிம்மாசனத்தில் பின் எழுந்தருளிவர ஆற்றங்கரைக்குச்செல்லுதல். பின் அங்கே ஆயிரம்பொன் சப்பரத்தில் ஆரோகணித்து அங்கங்கே அமையப்பெற்ற மண்டபங்களில் தங்கி அங்குசெய்யும் உபசாரங்களை ஏற்றுப் பிட்டுத்தோப்புக்குச் சென்றருளி அங்கே திருமாணஞ்செய்யப்பெற்றுள்ள மண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந்து லீலை நடத்துதல்.

லீலையின் சங்கிரகம் வருமாறு.

கூலியாள் வேடம்பூண்ட சிவபெருமான் ஆத்திமரநிழலில் படுத்திருத்தல். அரிமருத்தனபாண்டியன் அவரவர்களுக்கு அளந்துவிட்ட கரைகளெல்லாமடைபட்டனவாவென்று மந்திரிமுதலானவர்களை வினவுதல். ஓ மஹாராஜாவே எல்லாமடைபட்டன, வந்தியம்மையின் பங்குமாத்திரமடைபடவில்லை, அவ்வம்மையின் கூலியாளாய் ஒருவர்வந்து கணக்கில் பதிவித்துக்கொண்டு வேலை செய்யாமல்பள்ளிகொள்கின்றார், சொன்னதைக்கேட்கின்றாரில்லை அவர் திருமேனிப்பொலிவைக்கண்டு அடிக்க அஞ்சிச் சன்னிதானத்தில் வந்து தெரியப்படுத்தினோமென்றுகூற, உடனே பாண்டியராஜன் எழுந்துசென்று கையிலுள்ள பிரப்பங்கோலால் மேற்படி கூலியாள் வேடங்கொண்ட சிவபெருமானது முதுகிலடிக்க அவ்வடி எல்லா உயிர்களிடத்திலும் படும்படிசெய்து தான்விசுவத்திற்கு அந்தரியாமியென்ற வேதவாக்கியப்பொருளை எல்லாரும் எளிதில் உணரும்படிசெய்து ஒரு கூடைமண்ணை உடைப்பிற்கொட்டிக்கரையை யுயர்த்தி மறைந்து ஆகாயத்தில் எழுந்தருளி ஏ! அரிமருத்தனபாண்டியா, உன்னுடைய தருமவழியாக ஈட்டிய பொருளை வாதவூரன் நமக்கும் நமது அடியார்களுக்கும் திருப்பெருந்துறையில் கொண்டுவந்து கொடுத்தான். அதற்கு அவனைத்தண்டித்தாய். அதைப்பொறுக்காது வனத்திலுள்ள நரிகளைப்பரிகளாகச்செய்தும் பரிகளை நரிகளாகச்செய்தும் வைகையில் வெள்ளம் வரும்படி செய்தும் வந்தியம்மையின் கூலியாளாய் அவ்வம்மையினிடத்துப் பிட்டுவாங்கியுண்டு வந்து உன் கைப்பிரம்பால் அடிபட்டு மண்சுமந்து கரையை உயர்த்தி இடும்பைதீர்த்தும் அவ்வம்மையைச் சிவலோகத்தில் அடையும்படி செய்தும், உனக்கு அறிவுறுத்தியது இம்மாணிக்கவாசகன் பொருட்டேயாம். உனக்கு இம்மையோடு மறுமையுந்தேடித் தந்த உத்தமனுன் அவன் பெருமையைச் சிறிது மறிந்தாயில்லை. இனி அவனை இச்சை வழியில் நிறுத்தி மறைவழிநின்று நெடுங்காலம் செல்வவாரியுட் குளித்து வாழக்கடவாயென்று கட்டளையிடுதல் ஆகிய இந்த லீலைகளை நடாத்தி மிக அலங்காரமாயுள்ள இராமநாதபுரம் சேதுபதிமஹாராஜா அவர்கள் மண்ட

பத்தில் எழுந்தருளியிருத்தல். இரவில் அபிஷேகம் நைவேத்தியம் தீபாராதனை முதலிய உபசாரங்களை ஏற்று இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளி வந்தியம்மைக்குக் காக்ஷி கொடுத்து முருகபிரானும் மாணிக்கவாசகசுவாமிகளும் குதிரைவாகனங்களில் ஆரோகணித்துவர அம்மையுஞ்சுவாமியும் கோயிலுக்குளெழுந்தருளுதல்.

கஅ-வ மாலையில் தங்கச்சப்பரத்தில் பாணபத்திரர்பொருட்டு விறகுவிற்றுக்கொண்டு ஆவணிமூலவீதியில்எழுந்தருளுதல் இரவு புதுக்கோட்டை மன்னர் மண்டபத்தினின்றும் முருகபிரானோடும் மாணிக்கவாசகசுவாமிகளோடும் சிம்மாசனத்தில் எழுந்தருளுதல்.

ககூ-வ காலை மஹாரதப்பவனியூர்தல், இரவு சத்தாவரணம்.

உ0-வ காலை முருகபிரானோடும் மாணிக்கவாசகசுவாமிகளோடும் வைகைநதிக்கு அம்மையும் சுவாமியும் மேற்படி சப்பரத்தில் எழுந்தருளி தீர்த்தங்கொடுத்து ஆன்மாக்களை ஆனந்தவாரியில் அமிழ்த்தி மண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருத்தல், அன்றிரவு இடபவாகனங்களில் எழுந்தருளித் திருக்கோயில் பதினாறுகால் மண்டபத்திற் சென்றருளி முருகபிரானையும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளையும் மரியாதை செய்து விடைகொடுத்தனுப்புதல்.

திருவிளையாடல் நரிபரியாக்கிய படலம்.

கொத்தவிழ்தார் நறுஞ்சாந்தங் கொண்டெழும் புகைதீபங் கொடுத்துப் பூசை
பத்திமையாற் செய்திறைஞ்சி யெதிர்நிற்ப வாலவாய்ப் பரனை நோக்கிக்
கைத்தலந்தஞ் சிரமுகிழ்த்து வாழியெனப் பரிகொடுத்தான் கயிறு மாறி
முத்தொழிலின் மூவராய் மூவர்க்குந் தெரியாத முக்கண் மூர்த்தி

மண்சுமந்தபடலம்.

கண்டனன் கனன்று வேந்தன் கையிற்பொற் பிரம்பு வாங்கி
யண்டமு மளவிலாத வுயிர்களு மாக மாகக்
கொண்டவன் முதுகில் வீசிப் புடைத்தனன் கூடை யோடு
மண்டனை யுடைப்பிற் கொட்டி மறைந்தன னிறைந்த சோதி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கிடைத்தற்கரிய இவ்வத்தியற்புத மகோற்சவத்தை அனைவரும் வந்து தரிசித்துப் பேரானந்தமுற்றுப்போக மோக்ஷங்களை அடையக்கடவர்கள்.

மதுரை திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மடம். இங்ஙனம் சுப்பிரமணியபிள்ளை.

முற்கூறு.

[223 ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

4. குணம்—சக்தி.

ஒரு பொருள் எப்பொழுதும் ஒரேவிதமான காரியத்திற்குக் காரணமாயிருக்கக்கண்டால் நாம் அக்காரியத்தை அப்பொருளின் குணம் அல்லது சக்தி என்று சொல்லுகிறோம். சுபாவம், இலக்ஷணம், இயல்பு, தன்மை, சாரம், சீர், வல்லமை, அதிகாரம், பலம், வீரியம், என்றும் குணத்தைச்சொல்வதுண்டு. உதாரணம். மல்லிகைமலர் எப்பொழுதும் ஒரேவிதமான வாசனையை வீசுகின்றது. ஆகையால் அவ்விதவாசனையை மல்லிகைமலரின் குணம் என்று சொல்லுகிறோம். அப்படியே கருவங்கத்தையெடுக்கும்போதெல்லாம் ஒருவிதமான கனக்கும் உணர்ச்சியை நமக்கு அது கொடுக்கிறபடியால் காரீயத்தின் கனம் அதன் குணம் என்கிறோம். ஓடும் நதி நீரியந்திரத்தை உருளச்செய்கிறபடியால் ஓடும் நதிக்கு நீரியந்திரத்தை இயக்கும் சக்தி உண்டென்கிறோம். சுவர்ணத்தை குகையிலவைத்து அக்கினியில் ஊதும்போதெல்லாம் உருகுகிறபடியால் சுவர்ணத்திற்கு உருகுந்தன்மை யிருக்கிறதென்கிறோம். சர்ப்பந்தீண்டி மனிதன் சாதாரணமா இறக்கிறபடியால் சர்ப்பத்திற்குக்கொல்லும் வல்லமையுண்டு என்றுகூறுகிறோம். ஆகையால் குணங்கள் அல்லது சக்திகள் என்றால் அவைகளையுடைத்தாயிருக்கும் பொருள்கள் உண்டாக்கும் காரியங்களேயாம்.

5. செயற்கைப்பொருள்-இயற்கைப்பொருள்

இந்திரியங்களின் வாயிலாக நமது அறிவைச்சாரும் பொருள்களில் அனேகம் மனிதன் தன்னுடைய வித்தை சாமர்த்தியத்தால் செய்தவைகளாயிருக்கின்றன. மாடமாளிகை கூடகோபுரங்கள் மேசை, குரிச்சி, வண்டி, குளோப்பு, பீரோ, கோப்பை, தவலை, செம்பு முதலானவைகள் மனிதனால் உருப்படுத்தப்பட்டவைகள். இவைகளுக்குச் செயற்கைப்பொருள்கள் என்றுபெயர்.

வேறு அனேகபொருள்கள் மனிதன் செயலுக்குட்படாமல் சுயமாகவேயிருக்கின்றன. இவைகள் மனிதனே இல்லாவிட்டாலும் இப்பொழுது இருக்கிறமாதிரியே யிருக்கும். சந்திரசூரியாள், நக்ஷத்திரங்கள், வால்மீன்கள், மேகங்கள், கடல்கள், மலைகள், புல் பூண்டு, செடி கொடி, விருக்ஷங்கள், பக்ஷிகள், விலங்குகள் முதலானவைகள் இவ்வகைப்பொருள்கள். இவைகளுக்கு இயற்கைப்பொருள்கள் என்று பெயர். இவ்வியற்கைப்பொருள்களெல்லாம் ஒன்றுசேர்த்து அல்லது சமஷ்டியாய் நோக்கும் பொழுது சிருஷ்டி என்று சொல்லுவார்கள். இன்னுமிந்த சமஷ்டியை ஜகத் என்றும், சுபாவம் என்றும், பிரபஞ்சம் என்றும், பிரகிருதி என்றும், விஸ்வம் என்றும், மாயையென்றும், மாயா விலாசம் என்றும் கூறுவார்கள். இங்கிலீஷில் இதை "நேச்சர்" என்பார்கள். விவகாரத்தில் இயற்கைசெயற்கை இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொருள் என்று பிரித்துப்பேசுவது மிகவும் இலேசாகவும் வசதியாகவுமிருந்தபோதிலும் முடிவில் பார்க்கும்பொழுது எல்லாப்பொருள்களுக்கும் இயற்கையே காரணமாயிருக்கின்றது. மனிதர்களால் செய்யப்பட்டதாக நாம் சாதாரணமாய்ச் சொல்லும் செயற்கைப்பொருள்களும் வாஸ்தவத்தில் மனிதர்களால் உருவாக்கப்பட்டும் இயக்கப்பட்டும் வரும் இயற்கைப்பொருள்களே. முன்னமேயே ஏதோவொரு ரூபமாயிருந்த வஸ்துவைத்தானே மனிதன் வேறு ரூபங்களாகச்செய்கிறானே யல்லது ஒன்றுமில்லாத சூனியத்திலிருந்து ஒரு பொருளையுண்டாக்க அவனுக்கு முடியவே முடியாது. மேலும் மனிதர்கள் இயற்கைப்பொருள்களின்மேல் தொழில் நடத்திச் செயற்கைப்பொருள்களை உண்டாக்குவதும்கூட இயற்கைப்பொருள்களா யிருக்குந்தன்மையில் தங்களுக்கிருக்கும் சக்திகளினால்தான் என்பதை நாம் கவனத்தில் வைக்கவேண்டும். ஆன செய்தி என்னவென்றால் செயற்கைப்பொருள்கள் என்பனவெல்லாம் நாம் மனிதர்கள் அல்லது மன்புதை என்று சொல்லும்படியான சிருஷ்டி அல்லது இயற்கையின் ஒருபகுதி மக்கட்பிறப்பொழிந்த மற்றப்பகுதியின்மேல் ஒருதொழிலை நடாத்தினதாலுண்டானவைகளேயாம். நாம் ஒரு பெட்டியைச் செய்வதாகச்

சொல்வது சரியே. ஆனால் மரமும் ஆணிகளின் இரும்பும் இயற்கைப்பொருள்களே. தங்கம் வெள்ளி முதலாகிய உலோகங்கள், மணல், உவர், கெம்புகள். ஆகிய இயற்கைப் பொருள்களைச் சேகரித்து அவைகளைப்பல வேறுவகையாக உருப்படுத்தி நாம் கடியாரத்தைச்செய்கிறோம். நாம் மேலே தரிக்கும் வஸ்திரத்தை இயற்கைப் பொருள்களாகிய பஞ்சு, பட்டு முதலானவைகளால் உண்டுபண்ணுகிறோம். மேலும் இவைகளையெல்லாம் செய்யும் மனிதர்களும் இயற்கைப்பொருளே. தச்சர், கொல்லர், கொற்றர், கம்மியர், சிற்பர், செம்மார் முதலிய தொழிலாளிகள் எல்லாம் மனிதனுக்கு உபயோகமாகும்படி சிற்சில இயற்கைப்பொருள்களை ஒன்று சேர்த்து உருவாக்கவேண்டிய அளவுக்கு அவ்வியற்கைப்பொருள்களின் குணங்களையும் சக்திகளையும் பிரபஞ்சத்தில் காரண காரியத்தொடர்பையும் தெரிந்துகொண்டு தொழில் செய்யும் மனிதர்களே.

மரத்தின் சக்திகளையும் குணங்களையும் பற்றி யாதும் தெரிந்துகொள்ளாவிட்டால் தச்சன் குரிச்சியைச்செய்யமாட்டான். இரும்பைச்சிவக்கக்காய்ச்சினால் ஒரு உருவமாகும்படி சுளுவாய் அடிக்கிறதற்கு அது இளக்கமாகும் குணமுள்ளது என்று தெரியாதிருந்தால் கொல்லன் குதிரை லாடஞ்செய்யமாட்டான். இப்படியே செங்கற்சுடுவோன் மண்ணின் குணங்களிலனேகந்தெரிந்திருக்கவேண்டும். ஈயவேலைக்காரன் தன் வேலையைச்செய்வதற்கு மென்மையாயிருத்தலும் குழைதலும் சொற்பச்சூட்டினால் உருகுதலும் ஈயத்தின் தன்மை யென்று தெரிந்திருத்தல் வேண்டும்.

முன் சொன்னவற்றால் ஒவ்வொருதொழில் அப்பியாசத்திலும் பிரபஞ்ச இயல்பின் காரணகாரிய ஞானம் உள்ளது என்று குறிப்பாய் விளங்குகிறது. ஆகையால் தொழில்களும் வித்தைகளும் மேலும் மேலும் வளர்ந்து விருத்தியாகவேண்டுமானால் நாம் இயற்கைப்பொருள்களின் சக்திகளையும் குணங்களையுமே மேன் மேலும் அதிகமாய்க்கற்று அப்பொருள்களின் குணங்களையும் சக்திகளையும் அவைக்குள்ள காரண காரியங்களின சம்பந்தங்களையும் நமது பிரயோசனத்திற்கும் அனுகூலத்திற்கும் எப்படித்திருப்பலாம் என்பதைக்கண்டு பிடிக்கவேண்டும்.

(இன்னும் வரும்.)

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளை.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்.

இதைப்பற்றி சென்ற மேமீ விவேகபாநுவில் விரிவாக எழுதியிருக்கின்றோம். நாளது வரை இச்சங்கத்துக்கு சந்தாத் தொகை, தர்ம மகமை, தேவஸ்தானம், ஆபீசு வசூல், செந்தமிழ்ச்சந்தா, சில்லறை வரவு, கடன்ஆகிய வகைகளில் வரவு மொத்தம் ரூ 29723—2—8. இதில் கடன் வாங்கியது ரூ 4500-0-0. இம்மொத்தத் தொகைக்குச் செலவு, கட்டிடம் முடித்தற்காக நிலம்வாங்கிய வகையில் ரூ 6600—10—6. முத்திராசாலைக்கு வேண்டிய யந்திரங்கள் முதலியன ரூ 12212-11-9. தமிழ்ப் பரீக்ஷை வகையில் 421—12—11. செந்தமிழ்க்கலாசாலையில் கற்கும் மாணுக்கர்கட்கு உண்டி உடை, முதலியன 2324—4—9. சிப்பந்திச்சம்பளம் 4412—0—0. ஆபீஸுக்கு வேண்டிய ஸ்டேஷனரி 1176—2—1. நாற்காலி, மேஜை முதலியன ரூ 535—3—6. புத்தகவகை ரூ 391—6—0. மராமத்து, வருடோற்சவம், போஸ்டேஜ் முதலியவகையில் 1431—1—2. இவ்விதச்செலவு போக மிச்சம் இருப்பு ரூ 217—14—10. என்று வரவு செலவு விளங்குகின்றன.

இங்ஙனம் வரவு செலவு மிகவும் திருப்தியாகக் காணப்படுகின்றன. கையொப்பஞ்செய்தவர்களால் வசூலாகவேண்டிய பாக்கி 6427—7—0 என்பது வருத்தத்தை விளைக்கின்றது. பாக்கிதார்கள் இனியேனும் தாந்தாம் செலுத்தவேண்டிய தொகையை விரைந்து செலுத்துவார்களாக.

இச்சங்கம் இரண்டு வருஷமாகப் பற்பல நன்மைகளைப் பயந்து வருதலையறிந்தும் தமிழ் நாட்டுள்ள ஜமீந்தார்கள், மடாதிபதிகள், மிராசுதார்கள் முதலிய தக்கவர்கள் இதற்கு பொருளுதவிசெய்ய முன்வராதது மிகவும் வருத்தமளிக்கிறது. வியாச்சியங்களிலும், வீண் செயல்களிலும் பணத்தை வாரி யிறைத்துக் கேடுதேடுமிவர்கள் இனியேனும் தமிழ் வளர்க்கும் இவ்வரிய தொழிற்கு முற்படுவார்களாக.

பு—ர்.

"சர்வம் பிரமமயம்"

சத்திய வாக்கியங்களுக்கெல்லாம் உயர்தரப்பொருளை யுடையதும் துக்க சாகரத்திற் கிடந்துழலும் பகுத்தறிவுடைய ஜீவர்க்கு மோக்ஷமென்னும் கரை சேர உதவுமோர் புணையாயதும் இவ்வாக்கியமே யெனக் கூறலாம். என்னை? உலகவிஷயங்கள் நானாவாயும் எண்ணிறந்தனவாயும் இருக்கின்றன. அவற்றுட் சிலவற்றில் இராகமும் பலவற்றில் துவேஷமும் மாந்தர்க்குண்டாகின்றன. அச்சிலவற்றுள்ளும் பலவற்றுள்ளும் ஒன்றற்கொன்றில் இராகமும் துவேஷமும் ஏற்றத்தாழ்வாகவு முண்டாகின்றன. இங்ஙனம் ஜீவன் யென்னும் பம்பரமானது இராகமோ துவேஷமோ என்னும் கயிற்றால் விஷயத்தோற்றமுடைய ஜாக்கிர சுவப்நாவஸ்தைகளிற் சுழலாநிற்கின்றது. மனத்தின் சலனமாகின்ற இச்சுழற்சியே துக்கத்திற் கேதுவாம். ஆகவே துக்கசாகரத்தைக் கடத்தற்கு இச்சுழற்சி நிற்றல் ஆவசியகமெனப்பெற்றாம். இச்சுழற்சியோ பலவிதத்தால் நாசமுறும். சுழற்சியின் ஆதிக்கத்தால் மனம் க்ஷீணித்து நிற்றல் ஒன்று. இஃது சுஷுப்தி அவஸ்தையிற் காணப்படும் ஔஷதாதிகளால் நிலைபெறுதல் மற்றொன்று. இஃது குளோரோபாரம் (Chloroform) என்னும் மருந்தைக் கந்தேந்திரியத்தில் மணப்பிக்குங்கால் உண்டாகக்கூடியதாம். இதுபோன்ற பல ஔஷதங்கள் இருக்கலாம். வாயுநிரோதன மென்னும் யோகப்பயிற்சியாலும் மெஸ்மரிஸம் (Mesmerism) என்னும் மனோசக்தியின் பிரயோகத்தாலும் நாசமுறுதல் வேறொன்று. இஃது யோகிகளுக்கும் மனோ சக்திப்பிரயோக கர்த்தர் (Mesmerists) களுக்கும் பிரத்தியக்ஷமாவதாம். இவைபோன்ற பல உபாயங்களால் ஜீவனது சுழற்சி நாசமடையுமேனும் அச் சுழற்சிக்கு அத்தியந்த நாசம் வந்ததன்று. அதான்று அவ்வவ்வவஸ்தை நீங்கிய பின்னர் சுழற்சி திரும்பவும் உண்டாமென்பதேயாம். என்னை? காரணநாசத்தானன்றி காரியம் நசித்தலின்றாதலின் சுழற்சிக்குக்காரணமாய இராகத்துவேஷங்கள் எடுபடாமையினென்க. ஆகலின் இராகத்துவேஷ நீக்கத்தானன்றி மற்றெவ்வாற்றானும் மேற்கூறிய சுழற்சி நீக்கமின்றாதலின் இராகத்துவேஷ நீக்கமே துக்க சாகரத்தைக் கடத்தற்கேதுவென்பது பெறப்படுகின்றது. இராகத்துவேஷங்களோ உலகவிஷயங்களின் உண்மை நிலையறியாப் பொய்யறிவினின்றும் எழாநின்றன. இதனை உதாரணமுகத்தால் விளக்கிக்காட்டுவோம்:—நாடகம் பார்த்தறியாத விடனொருவன் ஒரு நாடகத்தில் ஸ்திரீவேஷமிட்டுக் களிக்கும் பாலிய புருஷனைப்பார்த்துப் பெண்ணெனை நினைக்குமிடத்தும் அதிபாலியத்திலேயே தன்னை விட்டுப் பிரிந்த மகன் தான் போயிருக்கும் அன்னியநாட்டிற் போந்துதான் செய்யும் வியாபாரத்தையே தன்னிலுமதிக மும்மரமாக நடாத்தக்கண்ட தகப்பன் மற்றவனை மகனெனை உணராவிடத்தும் முறையே இராகமும் துவேஷமும் உண்டாகின்றன. இவ்விருவர் மனமும் சலனத்தை யடைகின்றது.

அதனால் இருவர்க்கும் துக்கப்பிராப்தியேயாம். இத்துக்கத்திற் கேதுவாய் மனோசலனத்தை மேற்கூறிய பலவித உபாயங்களால் நிறுத்தக்கூடும். அங்ஙனம் நிறுத்தப்படினும் அது சாசுவதமாய் நிறுத்தப்பட்டதன்று. பின்னேயோ, தற்கால சாந்தியேயாம். அச்சலனம் திரும்பவும் உண்டாமென்பது யாவர் புத்திக்கும் பிரத்தியக்ஷம். ஆனல் அவ்விருவர்க்குமுள்ள இராகமும் துவேஷமும் எடுபட்டுப்போமாயின் அவ்விருவரது மனோசலனமும் நின்றுவிடுமென்பதாம் அவ் இராகமும் துவேஷமும் அவற்றிற்கிலக்காய விஷயங்களின் உண்மைநிலை விளங்குமிடத்துத் தாமே நாசமுறுமென்பதூம் யாவர் புத்திக்கும் பிரத்தியக்ஷமன்றோ? அதுபோலவே உலகவிஷயங்களின் உண்மைநிலை உள்ளவாறு தோன்றுமிடத்து இராகத்துவேஷங்களுக் கிடமில்லாதேபோகவும் தன்னிமித்தம் மனோசலனமாகிய சுழற்சியும் அதன்காரியமாகிய துக்கமும் நாசமடைகின்றனவென்பது வெளியாகின்றது. அங்ஙனம் உலகவிஷயங்களின் மெய்நிலையை உள்ளவாறு காட்டும் ஆற்றலுடைய பொருளை இவ்வாக்கியமுடைத்தாதலினென்க.

மேற்கூறிய விஷயத்தில் ஓர் சந்தேகமுண்டாகலாம். அதாவது உலகவிஷயங்களின் மெய்நிலையை உணர்ந்தார் மனம் அங்ஙனம் உணர்ந்ததன்பின்னர் சலித்தலின்றோ? உண்டோ? என்பதேயாம். இச்சந்தேகத்தைத் தெளிவிக்கப்புகின் உண்டென்றும் இன்றென்றும் கூறலாம். உண்டாதலும் இன்றாதலும் மெய்நிலையுணர்ந்தார் மனம் உணருமுன்னர் இருந்த சுபாவத்தைச் சார்ந்ததாம். இதிலும் ஓர் கேள்வி புறப்படலாம். அதாவது உணர்ந்ததன் பின்னரும் சலனமுண்டாமென ஒப்பின் மெய்நிலையுணர்ச்சியால் உண்டாம் பிரயோஜனமும் ஏனைய ஔஷதாதிப் பிரயோக உபாயங்களால் உண்டாம் பிரயோஜனமும் ஒன்றாமே? என்பதேயாம். இதற்கு விடை கூறுவாம்:— ஒன்றுபோற் றோற்றினும் இரண்டேயாம். எங்ஙனமெனின் மனோசலனம் இருவகைப்படும். அவையாவன:—இராகத்துவேஷங்களைப் படியாகவுடையதொன்று. பரோபகாரம் அடியாகவுடையது மற்றொன்று. முன்னையது அநேகமாய் எவர்க்கும் பிரத்தியக்ஷம்; விஷயங்களின் மெய்நிலையுணராத அறியாமையினின்றும் எழுவது; பிரயோஜனம் துக்கமேயாம். பின்னையதோ ஞானிகளிடத்தில் மாத்திரம் காணத்தக்கது; விஷயங்களின் மெய்நிலையுணர்ந்த ஞானத்தினின்றும் எழுவது; இராகத்துவேஷமின்மையால் சுயப்பிரயோஜனாபேக்ஷையும் பிராப்தியும் இன்று. இவ்விருவித சலனத்தின் பேதத்தை நன்குணர விரும்புவார் உலகவிவகாரத்தில் உலகமயலுடையாரது மனோசலனத்தின் தன்மையையும் நாடகவிவகாரத்தில் வேஷக்காரரது மனோசலனத்தின் தன்மையையும் ஊகித்தறிந்து அவற்றிற்குள்ள பேதத்தை உய்த்துணர்வாராக. உலகவிஷயங்களின் மெய்நிலையுணர்வதன் முன்னுள்ள சலனநிலைக்கும் உணர்ந்ததன் பின்னுள்ள சலனநிலைக்கு

ழுள்ள பேதம் இத்துணைத்து. பின்னையதில் துக்கநிவர்த்தியின் பிராப்தியுளது. அஃதே எவர்பிரேமைக்குமிலக்கு. ஆதலின் பிந்திய சலனம் தோஷமுடையதொன்றன்று. விஷயங்களின் மெய்ந்நிலையுணர்வே துக்கத்தை நிவர்த்திப்பது. அவ்வுணர்வை இவ்வாக்கியம் அளிக்கின்றது.

“சர்வம் பிரமமயம்” எனின் எல்லாம் கடவுளேயெனப் பொருள்படும். இஃது ஆஸ்திகர் யாவருக்கும் சம்மதமான ஓர் வாக்கியம் எனினும் அவரிற் பலர் இவ்வாக்கியத்தின் பொருளையுணராதவராகவே இருக்கின்றனர். பலர் வாயினாற்சொல்வதுண்டு. பொருளில் எட்டிப்பார்ப்பதில்லை. இவரே இங்ஙனமிருப்பின் நாஸ்திகரைக்குறைகூற இடமேது? “எல்லாம்” என்பன இந்திரியங்களுக்குப் பிரத்தியக்ஷப்படும் விஷயங்களெனப்பொருள்படும். ஜாக்கிர சுவப்நாவஸ்தைகளிற்றோன்றும் எவ்விஷயமும் “எல்லாம்” என்பதற்குள்ளடங்கியே இருக்கின்றது. தனித்த நிலையாய சுஷுப்தியவஸ்தையில் “எல்லாம்” என்னும் சப்தத்திற்குப் பொருளில்லை. “எல்லாம்” உள்ள இடத்திலேயே துக்கப்பிரத்தியுமுண்டாகின்றது. எல்லாம் கடவுளாயிருக்க அவ்வுண்மையை யுணராக்குற்றத்தானன்றோ பலபொருளாகக்கொண்டு இராகத்துவேஷத்திற் கிடங்கொடுத்துத் துக்கத்தைச் சம்பாதிப்பாராயினர்? “எல்லாம் கடவுள்” என்னும் நிச்சயமுடையாரன்றோ மனுஷயரிற் றேவரெனப்படுவார். “எல்லாம் கடவுள்” என்னும் உண்மை ஒவ்வொருவர்க்கும் அனுபவவாயிலாக நன்கு புலப்படத்தக்கதொன்று. எவ்வனுபவத்திற்கும் முயற்சி இன்றியமையாதது. எவ்வனுபவத்திற்காகவும் முயற்சிப்பார் இருதிறத்தினராவரெனக் கூறலாம். தாம்செய்யும் முயற்சியால் அனுபவம் சித்திக்கும் என்னும் மூடநம்பிக்கையை ஆதாரமாகவைத்துப் பிரவர்த்திப்பார் ஒருவகுப்பார். அனுபவம் ஒக்குமென்பதும் அதற்குச்செய்யவேண்டுமுயற்சி இன்னதுதான் என்பதும் யுக்திக்கொத்திருக்கிறதாவென ஆராய்ந்து, ஒத்திருப்பின் அதன்பின்னர் பிரவர்த்திப்பார் மற்றொரு வகுப்பார். இவருள் முன்னையவர் அவிவேகிகள்; பின்னையவர் விவேகிகள். மூடநம்பிக்கை எப்போதும் நிலைநிற்பதொன்றன்று. ஆகலின் புத்திக்கொத்துச் செய்யத்துணிதலே உத்தமம்.

இனி “எல்லாம் கடவுள்” என்பது உண்மைதானா என விசாரிப்பாம். சூக்ஷ்மபுத்தியுடையார்க்கு விளக்கக்கூடிய யுக்திகள் பலவுள. ஆயினும் இங்குச் சாதாரணபுத்தியுடையார்க்கும் உபயோகப்படும் சில யுக்திகளால் விளக்கிக்காட்டுவோம்.

நாம் கடவுளைப்பற்றிப் பேசபபுகுந்தோமாதலின் முதலில் “கடவுள்’ என்னும் சப்தத்தைக் குறிக்கப்படும்பொருள் யாதென விளக்கிக்கொள்ளல் ஆவசியகம். இருக் வேதத்தின் மஹாவாக்கியம் **பிரக்ஞானம் பிரமம்** என

ப்படும். பிரமம் எனினும் கடவுளெனினும் ஒக்குமாதலின் அறிவே கடவுளென்பது வெளியாகின்றது. இம்மெய்க்கடவுளை யுணராது கடவுளைப்பற்றிக் கூறுவாரெல்லோரும் யானைகண்ட குருடரே போல்வார். அறிவு கடவுளாகவே "எல்லாம் கடவுள்" எனின் எல்லாம் அறிவுமயம் எனப்பொருள்படுகின்றது. எல்லாம் அறிவென்பது எங்ஙனம் ஒக்குமெனின் கூறுதும். சற்று கவனியுங்கள். உங்கள் மனதிற்குடிகொண்டிருக்கும் பழைய எண்ணங்களுக்கெல்லாம் விடைகொடுத்துவிட்டு இவ்விஷயத்தில் உங்கள் மனதைச் சற்று ஊன்றிப்பாருங்கள்.

அறிவின் நிலை இருவகைத்தாம். அவையான:—அடங்கிய நிலை ஒன்று. தோற்றநிலை மற்றொன்று. மூர்ச்சையாதியவஸ்தைகளில் அறிவின் அடங்கிய நிலை பிரத்தியக்ஷம். ஜாக்கிரமாதியவஸ்தைகளில் தோற்றநிலை பிரத்தியக்ஷம். முன்னைய நிலையைச் சாமான்யமெனவும் பின்னையதை விசேஷமெனவும் கூறலாம். அறிவின் சாமான்யநிலை அகண்டம். விசேஷநிலை கண்டம். விசேஷநிலை நாசமுடையது. சாமான்யநிலை நித்தியம்.

அறிவின் விசேஷநிலையை இப்பிரபஞ்சமெங்கும் விளக்கிக்காட்டுவோமாயின் அதன் சாமான்யநிலை தானே விளங்குமன்றோ?

உயிருள்ள இடமெல்லாம் அறிவுளதென்பதில் யார்க்கும் சந்தேகமின்று. விருக்ஷாதிகள்முதல் மனுஷியன்வரை உயிரெனக்கொளப்படுதலால் அறிவின் வியாபகம் சம்மதிக்கத்தக்கது. ஆகவே அவையொழிந்த பொருள்களில் மாத்திரம் அறிவின் தோற்றநிலையைக் காட்டவேண்டியிருக்கின்றது. உயிரின் இலக்ஷணம் யாது? என முன்னர் விசாரிப்பாம். ஒருபொருளின் அகத்திருந்து உண்டாம் சலனம் அல்லது அசைவே உயிரின் முக்கிய இலக்ஷணமாம். ஒரு பசுவின்கன்று அசையாமற்கிடக்குமாயின் அது இறந்துபோயிற்றோ அல்லது அதனிடத்து உயிருண்டோ எனச்சந்தேகிக்கின்றோம். நாம் அங்ஙனம் சந்தேகித்து அதைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அது தன் காதை அசைத்ததாயின் உயிர் இருக்கிறதென்று நிதானிக்கின்றோம். ஒரு மனிதன் கல்லொன்றையெடுத்துப் பூமியில் உருட்டி எறிகிறான். நாம் கல்லெறிந்த மனுஷனைப்பார்க்கவில்லை. ஆனால் கல் ஓடிவருவதைப்பார்க்கின்றோம். ஆயினும் அந்தக்கல்லினிடத்து உயிர் இருப்பதாக ஒப்புவதில்லை. என்னை? கல்லினிடத்துக் காணப்பட்ட அசைவு அல்லது சலனம் அதனகத்திருந்தல்லாது புறத்திருந்து வந்ததையினென்க. ஆகலின் நாம் மேற்கூறிய உயிரின் இலக்ஷணம் சரியெனக்கண்டாம். இனி இப்பிரபஞ்சம் முழுவதும் உயிர்க்கூட்டமே யெனத்தெரிப்பாம். இப்பிரபஞ்சம் பூதங்களாலாயதெனவும் அவை யாவும் அணுக்கூட்டமென்பதும் வெள்ளிடை மலைபோற் றெள்ளி

திற்றெளிந்த ஓர் விஷயம். இவ்வணுக்கூட்டங்களுள் ஒவ்வொரு அணுவும் மற்றொன்றைச் சமீபிக்குங்கால் ஓடிநெருங்கவும் வேறொன்றைச்சமீபிக்குங்கால் விலகிஓடவுஞ் செய்கின்றது. இங்ஙனம் நெருங்குகிறவும் (altraction) விலகுகிறவு (Ressulsion) மான சக்திகள் ஒவ்வொரு அணுவினிடத்தும் காணப்படுகின்றன. இஃது ஜடதத்துவ சாஸ்திரிகளும்சம்மதிக்கும் விஷயமே. ஆகலின் இவ்வுண்மையில் ஐயமின்று. அங்ஙனமாயின் ஒவ்வொருஅணுவையும் உயிரென ஒப்பற்கு யாதுதடை? அணுக்களின் சலனம் அகத்திருந்தேயாம். உயிரினிலக்ஷணமும் அஃதன்றோ? அணுக்களிடத்துக் காணப்படும் நெருங்குதல் விலகுதல் ஆகிய சக்திகளே மனிதனிடத்து இராகத்துவேஷமாகக் கூறப்படுகின்றன.

அறிவின் தோற்றம் பலவிதம். அணுக்கூட்டங்களையன்றி விஷயங்கள் இல. அறிவின்தோற்றமில்லை அணுக்களின்று. ஆகலின் அறிவின்தோற்றமில்லாத விஷயங்கள் இன்றெனப்பெற்றும். ஆகவே உலகவிஷயங்கள் யாவற்றினிடத்தும் அறிவின் தோற்றம் காணப்படுகின்றது. அடங்கியவிலை தோற்றுதன்றோ? சாமாந்ய அக்கினியைக் கண்டவருண்டோ? அதுபோற் சாமாந்ய அறிவென்க. ஆதலின் அறிவின்மயமே உலகமென்பது தெளிவாயிற்று. சாமாந்ய அறிவைச் சமுத்திரமாகவும் விஷயங்களை அலைமொக்குள்களாகவுங்கூறலாம். சமுத்திரமுங் காற்றுங்கூடி எங்ஙனம் அலைமொக்குளாதிகளாகத் தோற்றுகின்றனவோ அங்ஙனமே அறிவும் அதன்சக்தியுங்கூடி அணுக்களாகவும் அண்டங்களாகவும் தோற்றுகின்றன. சக்தி சக்தனுக்கன்னியமன்றாதலின் அறிவின்மயமே உலகம் அதான்று சர்வம்பிரமமயம் எனக்கூறினர் ஆனறோர்.

ஒவ்வொருவரும் அறிவாகாயமாக இருந்துபார்க்கின் அனுபவத்தில் பிரத்தியக்ஷப்படும் ஓர் உண்மையே இஃது. இவ்வனுபவம் வருமேல் இராகத்துவேஷாதிகள் நீக்கத்திற்கும் அதன்வாயிலாக துக்கநிவர்த்திக்கும் ஏதுவாகும். ஆகலின் இவ்வனுபவத்திற்கு நடாத்தும்மார்க்கத்திற்சென்று மெய்நிலையடைந்து உய்வான்யாவரும் முயற்சிப்பாராக.

வள்ளிநாயகம்.

பகவத்கீதைக்கும்மி.

[209 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

40 குலநாசத் தாலே அநாதிதொட் டுள்ள
குலதரு மம்போம் குலதருமம்
இலதா கிடவே அஞசார மேகுல
மெல்லாம் வியாபித் திடுங்கண்டாய்

41 குலத்தில் அனாசர மேலிட வேகுலக்
கோதையர் கற்புக் குலைந்திடுவார்
குலப்பெண்கள் கற்புக் குலைந்திடச் சாதிக்
குழப்பம் உண்டாகிடும் கோவிந்தனே.

42 குலநாசஞ் செய்தோர் தமைக்குலத் தோடக்
குழப்பம் நரகக் குழிவிழுத்தும்
குலநாசர் தங்கள் பிதிர்கள்பிண் டோதகம்
கொள்ளா தளற்றிற் குடிபுகுவார்.

43 சாதிக் கலப்புறு மாறிக் குலாந்தகர்
தாம்செயபா வத்தினல் சாசுவத
சாதித் தருமங் குலதரு மங்கள்
தடுமாறி என்றும் குடிபோமே.

44 தருமம் இழந்த வமிசத்து மாந்தர்
சதாகால மும்தாம் தவிராமல்
எரிவாய் நரகிற் குடியா யிருப்பார்க
ளென்றுநாம் கேட் டிருக்கின்றோமே.

(இ—ள்.) குலம் நாசமானல் வெகுகாலமாயுள்ள அக்குல வாசாரங்கள் நசிக்கும். ஆசாரங்கள் நசித்தால் குலமுழுதும் அனாசாரம் வியாபிக்கும். அனாசாரம் ஆக்கிரமித்தால் குல ஸ்திரிகள் கற்புக்கெடுவார்கள். குலஸ்திரிகள் கற்புக்கெட்டால் ஒரு ஜாதியோடு மற்றொரு ஜாதி கலக்கும். சாதிக்கலப்பானது குலநாசஞ்செய்தோர்க்கும் அவர் குலத்துக்கும் நரகஏதுவாகும். குலநாசம் செய்தவர்களின் பிதிர்கள் பிண்டோதகக் கிரியைகளைப் பெருமல் நரகத்தில் விழுவார்கள். வருணசங்கரம் உண்டாகும்படி குலத்தைக் கெடுத்தவர்கள் செய்த பாவத்தினல், வெகுகாலமாக நிலைத்திருந்த சாதியாசாரங்களும் குலாசாரங்களும் அழிந்துபோம். ஆசாரம்இழந்த குலத்தோர் எக்காலமும் நரகவாசிகளாவாரென்று கேட்டிருக்கின்றோம்.

குறிப்பு:—இலதாகிடவே—இல்லாததாகவே—இல்லாமற்போகவே; கோதையர்—மாதர்—ஸ்திரிகள்; அக்குழப்பம்— அந்தச்சாதிக்குழப்பம் — அவ்வருணசங்கரம்—அந்தச்சாதிக் கலப்பு;

விழுத்தும்—விழும்படிசெய்யும்; குலநாசர்—குலாந்தகர்—குலத்தைக்கெடுத்தவர்கள்; தவிராமல்—நீங்காமல்; எரிவாய்—நெருப்பு அமைந்த;

45. ஐயோ! இராச்சிய போகத்தின் ஆசையால்
அன்புக் குரியநம் பந்துக்களை
மெய்யே கொன்று விடத்துணிந் தேயாம்
மிகும்பாவம் செய்யப் புகுந்தோமே.

(இ-ள்) ஆ! என்ன காரியஞ் செய்யவிருந்தோம்! இராச்சியபோக இச்சையினால் நமது அன்புக்குப் பாத்திரராகிய பந்துக்களையும் கொல்லத் துணிந்து என்ன பெரும்பாவஞ் செய்யத் தொடங்கினோம்!

குறிப்பு:—மெய்யே—மெய்யாகவே—உண்மையாகவே.

46. ஆயுத தாரிய ராம்துரி யோதன
னாதியோர் ஆயுத மின்றியெதிர்
போயெதி ராதசும் மாவிருக் கும்மெனைப்
பொன்றுவித் திட்டாலும் நன்றெனக்கே.

(இ-ள்) ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற துரியோதனன் முதலானோர், நிராயுதனாகவும் எதிர்க்காமலுமிருக்கின்ற என்னைக் கொல்வார்களாயின் அது எனக்கு நல்லதே.

குறிப்பு:—பொன்றுவித்தல்—சாகச் செய்தல்—கொல்லல்; நன்று—நல்லது.

வியாக்கியானம்:—நான் துரியோதனாதியரைக் கொல்லாதிருத்தல் நன்று, எவ்வாறெனில், அதனால் கொலைப் பாவத்தினின்றும் தப்பிக்கொள்கின்றேன்; நான் அவர்களைக்கொல்ல முயலாதிருக்குங்கால் அவர்கள் என்னைக் கொல்லார், கொன்றாலும் அதுவும் எனக்கு நல்லதே, எப்படியோவெனில், இந்த யுத்தத்தில் பந்துமித்திராதியர் இறப்பர், அதனால் எனக்குத் துக்கமுண்டாம், நான் கொல்லப்பட்டு விட்டாலோ, அத்துக்கம் உண்டாக இட-

மிராது என்று அருச்சுனன் கூறினன் என்று "பொன்றுவிக்திட்டாலும் நன்றேனக்கே" என்பதில் உள்ள உம்மைக்கும் நன்றுக்கும் பொருள் விரித்துக்கூறுக..

சஞ்சயன் சொன்னது.

47. என்றிந்த வாறு புகன்று விசயன்
எடுத்தவில் அம்போ டெறிந்துவிட்டே
கன்றும்துக் கத்தால்நெஞ் சம்துடிக் கப்போர்க்
களத்திலே தேரினுட் கார்ந்தனனே.

(இ-ள்) அருச்சுனன் இவ்வாறு சொல்லி, கையிலெடுத்திருந்த வில்லையும் அம்பையும் எறிந்து துக்கத்தினல் துடிக்கும் நெஞ்சினனாய் யுத்தகளத்திலே தேரிலே உட்கார்ந்தான்.

குறிப்பு:—புகன்று—சொல்லி; விசயன்—அருச்சுனன்;

வியாக்கியானம்:—20-ம் கவியிற் கூறியவாறு, அருச்சுனன் பகைவனைப்பார்த்து அவரோடு யுத்தஞ்செய்ய உத்தேசித்து எடுத்தவில், அவ்வுத்தேசம் முற்றும் கைவிடப்பட்டவுடனே எறிந்து விடப்பட்டது. வீரருள் வீரனை அருச்சுனன் போர்க்களத்து மத்தியிலே எதிரிகளெதிரிலே யுத்த ஆரம்பத்திலே கையில் எடுத்திருந்த வில்லையும் அம்பையும் எறிந்துவிட்டு, போர்க்கோலம்பூண்டு போர்புரிதற் கேறிய தேரிலேயே சும்மா இருந்த தோற்றம் அதிசயத்துள் அதிசயமானது.

மிக்க உபநிடதம் மேலாம் பிரமவித்தை
தக்க உயிர்யோக சாத்திரம்வீ—டுய்க்கத்
தருகிட்டி ணர்ச்சுன சம்வாத ரூபம்
பகவத்கீ தைநூலாம் பார்.

என்று கூறப்பெற்ற பெருமையுள்ள பகவத்கீதையில் க-வது அருச்சுனன் சோக அத்தியாயம் முற்றியது.

வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார்.

சைவசித்தாந்தம்.

[தொடர்ச்சி]

இதனால் முடிந்த பொருள் யாதெனின் ஆன்மாவிற்குப் பெத்தத்திற் பதிபாரதந்திரியம். முத்தியில் அப்பாரதந்திரியத்தைய பேக்ஷித்துச் சுவாதந்திரிய மெனப்படுஞ் சிவபாரதந்திரியமென்றறிக, பாரதந்திரியம், தன்வசப்படாது பிறர்வசப்பட்டிருத்தல். இக்கருத்து நோக்கியே

ஆட்டுத்தேவர்தம் விதியொழித்தன்பா
லையனேயென் றுன்னருள் வழியிருப்பேன்
நாட்டுத்தேவருநாடரும் பொருளே
நாதனேயுனைப்பிரிவுறு வாளைக்
காட்டித்தேவநின் கழலிணைகாட்டிக்
காயமாயத்தைக்கழித்தருள் செய்யாய்
சேட்டைத்தேவர்தந் தேவர்பிரானே
திருப்பெருந்துறைமேவிய சிவனே. எனவும்

ஆட்டுத்தேவர்—பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்கின்ற பஞ்சகருத்தாக்கள்.

நாட்டுத்தேவர்—புவனபதிகள்.

சேட்டைத்தேவர்—நாதம் விந்து சத்தி சிவம். சேட்டை—பிரேரித்தல்.

பதிபாரதந்திரியத்தினியல்புகூறுவார், ஆட்டுத்தேவர்தம்விதியென்றும், அதன்வசப்பட்டிருத்தல்கூடாதென்பார், ஒழித்தென்றும், சிவபாரதந்திரியத்தினியல்புகூறுவார், ஐயனேஉன் அருள் வழியிருப்பேனென் றுங்கூறியருளினர்.

அதனிலீறிலாவொன் றுபலவாறேதொழும்பாகுமங்கு எனவும்.

அவையுடைமையாளாநாமங்கு. எனவும்

எவ்விடத்துமிறையடியை யின்றியமைந்தொன்றைப்பற்றியற்றிடாவுயிர்களீசன்றனும், செவ்விதினினுளம்புகுந்துசெய்திமெலாமுணர்ந்துசேட்டிப்பித்தெங்குமாய்ச்செறிந்துநிற்ப, னிவ்வுயிர்கடோற்றும்போதவனேயின்றித் தோற்றுவிவற்றினுக் கம்முதலெழுத்துக்கெல்லாமாய்நிற்கு, மவ்வுயிர்போனின்றிடுவனுதலானுமரனடியையகன்றுநிற்பதெங்கேயாமே. எனவும்

அதனின் ஈறு அலா ஒன்று—அப்பரம் பொருள்போல் அழிவின்றி நித்தமாய உயிர்கள். அங்கு—வீடுபேற்றின்கண்ணும். பலவாறேதொழும்பாகும்—பலவாற்றானும் பரம்பொருளுக்கு அடிமையாம்—எவ்விடத்தும் என்றது பெத்தமுத்தியிரண்டினும் என்க.

செம்பிரதகுளிகையினற்களிம்பற்றுப்பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன்சேருமலஞ்சிதைந்தாற்சீவ, னம்பனுடன்கூடுமெனிற்பொன்போலல்லனற்குளிகைபோலவரனனுகுமலம்போக்கி, யம்பொனடிக்கீழ்வைப்ப னருங்களங் கமறுக்குமக்குளிகைதானும்பொன்னாகாது, மும்பர்பிரானுற்பத்தியாதிகளுக்குரியனுயிர்தானுஞ் சிவானுபவமொன்றினுக்குமுரித்தே.

சிவன்சீவனென்றிரண்டுஞ்சித்தொன்றுமென்னிற் சிவனருட்சித்திவனருளைச் சேருஞ்சித்தவன்றான், பவங்கேடு புத்திமுத்திபண்ணுஞ்சித்திவற்றிற்படியுஞ்சித்தறிவிக்கப்படுஞ் சித்துமிவன்று, னவன்றனேயறியுஞ்சித்தாதலினாலிரண்டுமணைந்தாலுமொன்றாகாதந்நியமாயிருக்கு, மிவன்றானும்புத்தியுஞ்சித்திவனுமோபுத்தியிதுவசித்தென்றிடிலவனுக்கிவனுமசித்தாமே எனவும் சுருதிகள்கூறியதூஉமென்க.

முத்தியில் உயிர்கள் பலவாற்றானும் அடிமையாதல் யாங்ஙனமெனின் கூறுதும். இருணீங்கிய வழியுங் கண்ணுக்குக்காட்சி ஞாயிற்றை யின்றியமையாதவாறுபோல, மலநீங்கிய முத்திநிலையினும் ஆன்மாவுக்கு அறிவுவிளக்குங் கருவியாய் உடனின்றறிவிக்குமுதல்வனை யின்றியமையாதவாறும், கண் படிகம் ஆகாயம்போலச் சார்ந்ததன் வண்ணமாயன்றி முதல்வன் போலத்தனித்து நிற்குமியல்பில்லாதவாறும் முதல்வன்போல் ஐந்தொழிற்கும் வினைமுதலா முரிமையின்றிச் சிவானுபவ மொன்றி

னுக்கே யுரித்தாயவாறும் சமவியாபகமாயினும் முதல்வனை நோக்கத் தூலவறிவாகலால் விளக்கொளியுட் கண்ணொளிபோல் முதல்வனின் வியாப்பியமாயன்றி யில்லாதவாறு முதலாயினவாம். அற்றேல் முத்திநிலையில் ஆன்மாச் சிவமாமென்னுஞ் சுருதிக்குப்பொருளென்னை யெனின் வியாபகமாகிய வுயிர் அவ்வியல்பிழந்து ஏகதேசப்பட்டுக் கீழ்ச்சென்று துன்பத்தை நுகர்தற்குக் காரணமாகிய பாவமும் மேலே சென்று இன்பத்தை நுகர்தற்குக் காரணமாகிய புண்ணியமும் தளையேயாகலின். அவ்வினைத்தளை யிரண்டையும் சிவபிரானை அருச்சித்தலென்னும் ஞானநூல் ஓதல் ஓதுவித்தல் அந்நூற்பொருளைத்தமது மதிநுட்பத்தால் உணர்ந்து பிறர்க்கு உரைத்தல் ஆசிரியனை வழிபட்டு அந்நூற் பொருளைத்தாஞ் செவ்விதாகக் கேட்டல் சிந்தித்தலென்னும் ஞானபூசையின் பயனாய் நிகழ்ந்த தெளிதல் உணர்வெனப்படும் அரத்தால் அறுத்துக்காரணமின்மையின் காரியமாகிய பூமி நரக சொர்க்கங்களிற் செல்லுதலாகிய ஏகதேசச்செலவும் இன்றாய் அஃதொழியவே அவர் கரணங்களின் வயத்தராதலின்றி இறைவனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு சீவன்முத்தராய் மாசினீங்கியவழி ஆடையினது வெண்மை ஆடைமுழுவதும் விளங்கினாற் போல தமது வியாபகமெங்கணும் அறிவு விளங்கப்பெற்று முற்றுணர்தன் முதலிய வெண்குணங்களும்முடையனா யங்ஙனஞ் சிவத்துவத்தைப் பெற்றுச் சிருஷ்டிப்படுந்தன்மை முதலியனவின்றிசிவனைப்போல பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்தலுமின்றி சிவாநுபவமொன்றனைமாத்திர மனுபவித்து ஆன்மபோதமுங் கண்ணொளியும்போலத்தம்முளத்துவிதமாய் நிற்றலாமென்க.

இவ்வுண்மைகளைச் சிறிது மறியாது முத்திநிலையில் ஆன்மா, சிவபிரானைப்போல சுதந்திர முடையனாய் பஞ்ச கிருத்தியஞ் செய்வனென்னுஞ் சிவ சமவாதிகள் சிறிதும் பொருந்தாதென்பதை நன்றாய் ஊகித்துக்கொள்க.

(இன்னும் வரும்.)

இங்ஙனம்

மதுரை திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்மடம். } சுப்பிரமணியபிள்ளை.

ஆங்கிலேயர் இந்தியாவை ஆளுமாறு.

[217-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

இனி இக்காலத்தினுங்கூட அது இந்தியா முழுமையும் உள்ளிட்டதென் ஓராற்றானும் அமையாது. அங்ஙனம் நினைத்தல் இந்தியாவை இந்துஸ்தானமென மயங்கலாகும். 1595-ம் வருடத்தில் ஆக்பர் துரைத்தனம் நர்மதை நதி வரையில் நின்றது. இன்னும் அவன் தெக்கணத்தில் கால்வைத்தபாடில்லை. அவன் இந்து ஸ்தானாதிபதியே யன்றி இந்தியாதிபதியெனல் ஓராற்றானும் ஒவ்வாது. அவன் தன் கடை நாளில் தெக்கணத்தின் மேற் படை யெடுத்தான். இக்காலந் தொடங்கி மொகலாய ஆளுகையானது தெக்கணத்தை உள்ளிட்டதாகவும், அது பற்றி இந்தியா முழுவதையும் ஒரு குடை நிழற் கீழ் ஒருப்படுத்தியதாகவும் ஒருவாறு கொள்ளலாம். ஆனால் அதற்குள்ளாகவே மஹாராட்டியர் கை உயரத்தலைப்பட்டபடியால் தெக்கணத்தை மொகலாயர் அடிப்படுத்தியது சொன்மாத்திரையேதான் என்னவே அவ்வரசாட்சியின் காலம் ஒரு கணப்பொழுதெனக்குறுகா நின்றது. மொகலாய மன்னர்கள் தங்கள் பூமியை விஸ்தாரப்படுத்தியது தங்கள் அரசுக்கே கேடாய் முடிந்தது.

இருபத்து நான்கு வருடத்துக்குள் அவ்வரசாட்சி வீழ் நிலையடையத்தலைப்பட்டது. பேராசை மிகுதிபாற் படையெடுத்ததுதான் அதற்குக் காரணமென்பது எனது துணிபு. அவ்வரசாட்சிக்கு எப்பொழுதும் போதுமான மூல ஆஸ்பதம் தேவை. அதனை மதிகேடாய் விசாலப்படுத்த முயன்றமையால் அதன் சக்திகள் முழுமையும் விரையமாயின.

மொத்தத்தில் உள்ளபடியே ஆங்கிலேயர் காலம் ஒழிய வேறெக்காலத்திலும் இந்தியா ஒரு குடைக்கீழாம்படி ஒன்று சேர்க்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கும் முப்பது வருடத்துக்குமுன் லார்டு டாலவுசி பிரபு காலத்தில் இங்கிலீஷ் ராஜ்யத்தோடு பஞ்சாப், அயோத்தியா, நாக்பூர் இவைகளைச்சேர்க்கும் வரையில் அக்கருமம் முடிவுபெற்றதாகச் சொல்லொணாது.

ஒப்புரவின் மற்றொரு முக்கியாம்சம் **மதவேற்றுமை** இத்தத்துவம் இந்தியாவில் முற்றிலும் இல்லையென்று சொல்லொணாது. பிராம்மணமதம் இந்தியாமுழுவதிலும் பரவினதாயில்லை. இந்தியாவுக்கெல்லாம் அது ஒரு மதந்தானா? அதில் 5 கோடிக்குக்குறையாத முசல்மான்கள் உளர். அதாவது துருக்கிராச்சியத்திலுள்ளதிலும் பன்மடங்கதிகம். மகம்மதியமதமும் பிராம்

மணமதமும் ஒரு வகையாய்ப்புணர்ந்து பிறந்த ஓர் மதத்தை அநுட்டித்து
வரும் சீக்கு (Sikhs) ஜாதியாரும் சிலருளர். கொஞ்சம் கிறிஸ்துவர்களும்
இலங்கையிலும் நேப்பாளத்திலும் பௌத்தர்களும் உண்டு. ஆனால் பிராம்மண
மதம் பெரும்பாலாருடைய சமயமாயிருந்துவருகிறது. அதில் விரம்ப சத்து
வ்மையால் பன்முறையும் புறச்சமயங்கள் புரிந்த போர்க்குத் தலைதாழாது
நிற்கின்றது. புறச்சமயிகளைத் தன்மதப்படுத்தும் மதங்கள் பலவற்றுள்ளும்
மிகவன்மையுள்ள புத்தமதம் பிறந்தது இந்தியாவிலேயே. அதுவளர்ந்தது
நாற்றிசையும் பரவிற்று. கிறிஸ்துவுக்கு இருநூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே
இந்தியாவில் அது செழித்தோங்கியதற்கும் கிறிஸ்துவுக்குப் பின் ஏழாவது
நூற்றாண்டிலும் அது விளக்கமுற்றிருந்ததற்கும் நமக்குச்சான்று உளது.
எனினும் அது, பிராம்மணமதத்திற்கு முன் ஆற்றாது தோற்றுப்போய் இப்
பொழுதுதான் பிறந்தநாடொழிய ஆசியாவின் ஏனைய பாகங்களில் விளங்கா
நின்றது. இந்த வெற்றிக்குப்பின் இன்னொரு அதிபலமுள்ள துஷ்ட மதத்
தோடு பிராம்மணமதம் எதிர்க்கவேண்டியிருந்தது. அதாவது மகம்மதிய
மதம். அம்மதத்தின்முன் ஜொராஸ்டிரிய மதம் முன்னமேயே தலைகுனிந்தது.
கிறிஸ்தவமதமும் கீழ்நாட்டில் அதன் முன் நிற்கலாற்றாது பின் வாங்கலா
யிற்று. ஆனால் பிராம்மணமதமோ இன்னும் தளராது விளங்காநின்றது
என்றும் விளங்கும். முசல்மான் அரசாட்சி இந்தியாவெங்கும் பரவினபோதி
லும் ஜனங்களை மகம்மதிய மதத்திற்படுத்த முடியாதாயிற்று.

இனி ஒப்புரவுக்கு இன்றியமையாத அம்சங்கள் யாவற்றினும் தலையாய
தூஉம் பேராற்றலுடையதூஉம் மதம் என்று புலப்படும். இந்த தத்வம் இந்
தியாவில் உளது. இந்தியாவைப்பிராஞ்சு, இங்கிலாந்துக்கு ஒப்பிடுவதினும்
ஐரோப்பாவுக்கு ஒப்பிடுதலே சாலுமென்று சொல்லுங்கால், மத்தியகாலங்க
ளில் ஐரோப்பாவானது ஜாதி மதங்களில் அந்நியமான பகைவரால் பல
முறையும் பயமுறுத்தப்பட்டதுபோல, இன்னும் பயமுறுத்தப்படுமேல் கிறி
ஸ்தவகண்டமெனக் கணிக்கற்பாலதாகிய ஐரோப்பாவில் அந்த நாளிற்போல
இந்த நாளிலும் உள்ள ஒற்றுமையானது உடனே புலப்படுமென்பது ஞாபகத்
தில் வைக்கற்பாற்று. இந்திய ஜாதியார் எனும் தத்துவம் ஒருங்கால் பிறக்கத்
தக்க கருப்பொருள் பிராம்மணமதத்தில் உண்டெனலாம். அது அப்படித்
தான் போலும். அங்ஙனமாயின் ஒப்புரவு நெடுநாளைக்கு முன்னரே பிறந்து
வளர்ந்து முதிர்ச்சியடைந்திருந்தல் வேண்டுமே. ஏனென்றால் பல்லாண்டுக
ளாக ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் வந்த முசல்மான் படையெடுப்பினால் இந்த
வித்து முளைத்தோங்கி வளர்தற்குச் சாதகமாயுள்ள உரம் அமைந்திருந்தது.
என் பிராம்மணமதம், இஸ்லாம் மதத்தை மட்டும் மேலெழவொட்டாமல்
அடக்குவதில் திருப்தியடைந்திருந்தது? ஏன் இந்தியா முழுவதையும் ஒருங்
குசேர்த்து எழுப்பி பகைவரோடு போர் செய்யலாகாது? அது அப்படி

ஒருகாலும் செய்திலதே. பிராம்மணர் கையும் இந்தியாவில் எழும்பலாயிற்று. 17-ம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் சிவாஜி என்னும் ஓர் தலைவன் தோன்றிப்பம்பாய்க்குப் பின்னுலுள்ள மேட்டுப்புறங்களில் இரண்டொரு மலைக் கோட்டைகளைக் கைவசப்படுத்திக்கொண்டு மஹாராஷ்டிர அதிகாரத்தை ஸ்தாபித்தான். இது சுயம்பான இந்து சமஸ்தானமே. இதன் பலம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க பிராம்மணருடைய செல்வாக்கும் அதிகரித்தது. மொகலாய அரசாட்சியின் தாழ்வு இதன்வாழ்வுக்குச் சாதக மாயிருந்தது. ஆகவே, 18-ம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் மஹாராஷ்டிர சமஸ்தானத்தின் கிளைகள் சற்றேறக்குறைய இந்தியா முழுவதிலும் பரவின. இந்த சமஸ்தான ஒப்புரவிற்றான் இந்தியா ஒப்புரவுக்கு வேண்டும் மூல ஆஸ்பதம் இருந்ததென்றும் ஏனைய மதஸ்தர்கள் தங்கள் மதங்களாற் பெற்ற பேற்றை இந்துக்கள் பிராம்மண மார்க்கத்தாற் பெற விருந்தனரென்றும் தோன்றலாம். ஆனால் அத்தன்மையதொன்றும் நிகழ்ந்திலது. பிராம்மண மதம், சுதேசாபிமான மாகவில்லை. அதன் இலகு சமுதாய பாவமானது உள்ளவாறே அதனை ஓர் தனிமதமாகச் செய்யாது, பலமதங்களையும் கேவலம் அபேத பாவனைக்குட்படுத்தி, அவற்றின் ஐக்கிய சாதனமாக நின்று அஃதோர் தனிமதமென்னுங் கொள்கையைப் பலஹீனப் படுத்துகின்றது. எப்படியும் மஹாராஷ்டிர தர்பாரில், உத்தம நடை, தேசாபிமானம் முதலிய அம்சங்கள் ஒன்றும் காணப்படவில்லை.

அடி முதல் முடி வரை அஃதோர் ஆறலைக்கள்வர் தீவினைக் குழாம் போன்றிருந்தது.

இதனால் இந்தியர்பால் ஒரு காலத்தில் சுஜனாபிமானத்துவம் உண்டாகலாமென்று கருதற்பாலதாகிய கருப்பொருள் உளதேனும், ஒப்புரவு இன்னும் இருந்தபாடில்லை. இந்த உண்மைதான் இந்தியாவில் நமது அரசாட்சிக்குச் சாதக மாயிருக்கிறதேயன்றி ஆங்கிலேயர் பக்கமுள்ள உயர்வேனும் பலமேனுமல்ல. இத்தலிக்கொப்பந்தமாய் இந்தியாவில் ஓர் ஒப்புரவு நடபடிக்கை புறப்பட்டால், இத்தலியில் ஆஸ்திரியா அவ்வளவுகூட சமர்புரிய சக்தியில்லாது, இங்கிலாந்து உடனே கீழ்ப்படிய வேண்டுவதுதான். ஏனென்றால் யுத்தசமஸ்தானமல்லாத இங்கிலாந்து 25 கோடி ஜனங்களுடைய கலகத்தை எவ்வாறு எதிர்க்கவற்று? முன்னம் ஜெயித்ததுபோல் இன்னும் ஜெயிப்போம் என்பிரேல், முன்னம் ஜெயிக்கவில்லை என்பதை யான் விளக்கியுள்ளேன். நமக்கு வெற்றி அளித்த சேனையில் முக்காலே அரைக்கால்வாசி சுதேசபடை. நாம் இந்தியாவில் சுதேச போர்வீரர்களை நமது போருக்கு ஆட்படுத்தியதற்குக்காரணம் அங்கே சுதேச ஜாதிமதக்கட்டுப் பாடின்மையே. இப்பொழுது கொஞ்சமேனும் சுதர்மாபி மானப்பற்று இருந்திருக்குமேல், அயல்தேயத்தவரைத் துரத்த வேண்டுமென்னும் ஆத்திரம் உண்டாகாவிடினும், அவர் அரசு

புரியநாம் உதவிபுரிதல் தகுதியன்றென்றும் உணர்வு மட்டும் உண்டானாலும் அன்று தொட்டு நமது ஆளுகை இல்லாதொழியும். எப்படியென்றால் கோட்டையில் அரண்செய்துள்ள சேனையில் மூன்றிலிருபங்குசுதேசிகளே. இத்தலி தேசாபிமானிகள் தாங்கள் துரத்திவிட விரும்பிய ஆஸ்திரிய துரைத்தனத்தார் தங்கள் சொந்தப்படைகள் மேற்சாராது இத்தலிபடைகளை நம்பியிருந்தால் முன்னையோர்க்கு எவ்வளவு சுலபமாயிருக்கும். சுதேச சேனை கலகஞ் செய்தல் கூடவேண்டாம். சுதேசசேனைகளைப் போர்க்கு நமது பக்கல் சேர்க்க முடியாதென்று வைத்துக்கொள்வோம். ஒருநொடிப்பொழுது இந்தியாவை ஆளமுடியாமை நமக்குப்புலப்படும். ஏனென்றால் இந்தியா அதிகசிரமமின்றி ஆளப்படல் வேண்டுவது ஓர் நிபந்தனை. அதிகசிரமமின்றி இங்கிலிஷ்காரருக்குக்கிடைத்ததுபோலவே வைத்தாளப்படல் வேண்டும். நாம் தேடியதைக்காப்பாற்றுவதில் இலக்ஷம் இலக்ஷமாய் நமது சேனைகளை யிழக்கிலேம். நாம் என்னவோ இந்தியாவைப்பற்றி நினைக்கிறபடி அடிப்படுத்தப்பட்ட சாதியார் என்பதை எந்தநிஷத்தில் அது காட்ட ஆரம்பித்ததோ, அந்தநிமிஷமே அதனை நாம் வைத்து நிர்வஹித்தல் அசாத்தியம் என்று தெரியவரும்.

இவ்வாறு இந்த அரசாட்சியைப்பற்றிய அதிசயாற்புத இரகசிய பிரபாவ தேஜசானது அழுந்திய ஆராய்ச்சியின் முன்னர்த் தோன்றாதொழிகின்றது. நாம் அயல்தேயத்தராயிருந்து இந்தியாவை ஆண்டுவருகிறோமாயினும், நாமே தக்க சேனைவலி படைத்துள்ள வெற்றியாளரல்லரென்றும் இந்தியர்களுடைய சம்மதம்பெற்று ஆளாமையால் அவர்கள் மனத்துக்கு விரோதமாய் ஆளல்வேண்டுமென்றும் முற்கோடல், கேவலம் ஐரோப்பியருக்குள்ள தப்பெண்ணமென்று நாம் உணருங்கால், அக்கொள்கை நில்லாது போய்விடும். மக்கள்பாற் சுவாதீன விருப்பம் உண்டாகவேண்டுமானால், அரசியலுணர்ச்சி முன்னரே யிருத்தல்வேண்டும். இஃதில்லாதவழி, அன்னியர் அரசாட்சி செயலொன்றின்றி வாளா ஆலசியம் செய்யப்படும். அத்தகைய துரைத்தனம் அதிகமான ராஜ்யதந்திர சக்தியில்லாமல் நீடூழி வாழலாம். யார் அரசாண்டாலென்னவென்னும் ஆலசிய சுபாவம், அடிக்கடி படையெடுப்பில் அலைப்புண்டு தோல்வியடைந்த தேசத்தார் மனத்தில் வேர்வீழ்ந்திருக்கும். மகா கொடுங்கோலரசுகள் கூடப் பல்லாண்டுகள் நிலைத்திருந்து வந்தன. அவையும் குழப்பங்கள் உண்டானால் அடக்க நிர்வாகமற்றிருந்தபொழுதே. ஏனென்றால் கீழ்ப்படிந்து படிந்து வழக்கமாய்விட்டபடியால் கலகஞ்செய்வது அவர்கள் வழக்கமன்று. 16-ம் நூற்றாண்டின் ருஷியா சக்கரவர்த்திகளது சரித்திரத்தைப் படித்துப்பார்மின்! கொடுங்கோல் ஐவான் (Ivan the terrible) காற் கீழடங்கி அவன் ஆட்டி வைத்தபடியெல்லாம் எண்ணிறந்தோர் ஆடி வந்தனரேன்? விடை வெளிப்படையே. அவர்கள் இருநூற்

ருண்டுகளாக தாரித்தார்கள் காற்கீழ் மிதியுண்டு கிடந்தார்களாகையால் அக்காலத்தில் எது வரினும் பொறுமையாய் அடங்கியிருக்கும் சுபாவம் அவர்களுக்கு உண்டாய்விட்டது.

இனி இந்தியாவிலுள்ள ஜனங்களையும் அதே மனோநிலையில் தானிருக்கிறார்களென்று நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டாவோ? சுவாதீனம், பொதுநலச்சாலைகள் இவைகள் உண்டென்று சொல்ல இந்து சரித்திரம் அல்லது கதையின் முழுப்பரப்பிலும் யாதொரு அறிகுறியுங் காண்கிலேம். இத்தாலியர் தங்களுக்கு ஆதரவாக ரோமான் பிரஜாதி பத்தியத்தை உடையராயிருந்தனர். ரீயன்ஜி (Riengi) ஜனங்களைக் கலகத்துக்கு எழுப்பியது அவர்கள் முன் 'லைவி' (Livi) என்னும் நூலைப்படித்ததன்றோ? அது போல இந்து நாவலனொருவன் படிக்க அத்தகைய நூல், யாண்டையாதுளது? இங்கிலிஷ்காரர் வருமுன் எழுநூறுவருடங்களாக இந்தியா ஜனங்கள் கொடுங்கோன் மன்னரால், அதிலும் அந்நியதேசத்துக் கொடுங்கோன் மன்னரால் ஆளப்பட்டுவந்தனர். இப்பேர்ப்பட்ட தேசத்தில் அரசு குடிகளுக்காகத்தானிருக்கிறதென்னும் எண்ணமுண்டாகி, அரசு நெறிமுறையில் குணம்குற்றம் நாடவும், அதன் கேடு சூழவும், அல்லது எதிர்க்கட்சி யேற்படுத்தவும் குடிகள் தலைப்படுவரேல் அந்த அரசாட்சி உள்ளபடியே அதிசயந்தான். எச்சாதியாருள்ளும் வழக்கமே பிரதானம். நூதனமாயுள்ள நடபடிக்கைகள் அவர்கட்குச் சுலபத்தில் வாராது. தாங்கள் விரம்ப சுயபுத்திசாலிகள் என்றெண்ணியக்காலும் தங்கள் முன்னோர் செய்தபடியே செய்துவருகிறார்கள். பிரெஞ்சுதேச கலகங்கூட பிரெஞ்சுதேசசரித்திரத்தின் சில முந்திய அத்தியாயக் காதைகளோடு ஒருவாறு ஒப்புடைத்து என்று எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இத்தலிய சுஜாதி அபிமானத்துவ நடபடிக்கையானது டாண்டி (Dante) காலத்துக்கு முற்பட்டபழமையான இத்தலிய நடபடிக்கைகளை ஒத்துள்ளது. இந்த விதியின்படி, இந்திய ஜனங்கள் நமது துரைத்தனமே போல, கைமேற்போன எந்த அந்நிய துரைத்தனமாயினும், நமது துரைத்தனம்போலாது எவ்வளவு கொடுங்கோன்மையதேயாயினும் மோனமாய்க் கீழ்ப்படிதல் எதிர்பார்க்கத் தக்கதேயாம்.

(இன்னும் வரும்.)

திருநெல்வேலி
தச்சநெல்லூர். } மகாலிங்கம்பிள்ளை.

ஜகத்ஜோதி.

(190-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

அய்யாஸ் பேரீச்சம்பழம் விற்று நல்ல இலாபம் அடைந்து அன்றிரவைச் சுகமாய்க்கழித்தானென்று முன்கூறினோம் அவன்மறுநாள் வைகறைத்துயிலெழுந்து அன்று செய்யவேண்டியதைப்பற்றி யோசித்தான். அவனுக்கு நன்றாய் எழுதப்படிக்கத்தெரியும். தன் ஜன்மதேசமாகிய துருக்கியில் படித்தவர்களுக்கு அவ்வளவாக மதிப்பில்லையாகையால் வியாபாரிகள் மூலமாய் இந்தியாவில் படிப்புக்கு நல்ல மரியாதை யுண்டென்று அறிந்து கௌரவமாய்க் காலக்ஷேபம் செய்யலாமென்று வந்தவன். லாகூர் வீதிகளிற் செல்லுங்கால் பலவித்தியார்த்திகள் சாஸ்திர ஆராய்ச்சிசெய்து கொண்டிருந்த சப்தம் இவன் காதில் விழுந்தது. ஒருகாசுமில்லாமலிருந்தபடியால் வியாபாரமே இலாபமுள்ளதொழிலென்று ஆரம்பித்தனன். கல்வியினால் ஜீவிக்கலாமென்று நினைத்தும் அது உடனே பணம் சம்பாதித்துக்கொடுக்க முடியாதென்பதை அறிந்து சில நாள் வியாபாரம் செய்தே ஜீவிக்கத் தீர்மானித்தான். சூரியன் உதித்ததும் காலக்கடனை முடித்துக்கொண்டுச் சிறிது உண்டி யருந்திக் குழந்தைக்கும் தக்க ஏற்பாடு செய்து விட்டுக் கடை வீதிக்குச் சென்று ஒரு தட்டு நிறைய முதல் தரமான கிச்சலிப்பழம் வாங்கிச் சில நாள் வியாபாரம் செய்துவந்தான்.

அதில் அவனுக்கு நல்ல இலாபம் கிடைத்தது. ஒரு நாள் பழத்தட்டை எடுத்துக்கொண்டு இராஜ வீதி வழியாய்ச்செல்லுகையில் ஒரு பெரிய வீட்டின் முன் புறத்தில் சிலர் காவ்ய ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தனர். அவர் அச்சமயம் வாசித்த பிரபந்தங்கள் பார்சீகதேசத்துக் காளிதாசர்களென்று புகழத்தக்க ஹாபிஸ், ஸேட்டி என்ற மகாகவிகளா லியற்றப்பட்டகவிகள், அவை செம்பாகமான நடையில் எழுதப்பட்டுக் கேட்டபேர் மனத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும்படியான கற்பனாலங்காரங் கூடி

யிருந்தன. அவ்வித்தியார்த்திகள் வாசித்து வாசித்து நெஞ்சுலர்ந்து போயிருந்தமையால் கிச்சலிப்பழம் என்ற சப்தத்தைக் கேட்டவுடன் ஆநந்தமடைந்து பழக்காரனுகிய அய்யாஸைக் கூப்பிட்டனர். அய்யாஸ் இப்பழங்களின் ருசியிலும் அக்கவிகள் ருசி பல மடங்கு அதிக மென்று மதித்தவன். அவ்வித காவ்ய சப்தங்கள் அவன் காதில் விழுந்து பல நாளாயிற்று. அவ்வித்தியார்த்திகளைக் கிட்டி அக்காவ்ய ரசங்களை அநுபவிக்கவேண்டு மென்பது அவன் எண்ணம். இச்சமயத்தில் அவ்வித்தியார்த்திகளுங் கூப்பிடவே "கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கிட்டது" என்று நினைந்து அவ்விடஞ்சென்றான்.

ஆளுக்குத்தகுந்த விலை சொல்லி ஆயிரம் பொய்யுடன் மோசவியாபாரம் பண்ணும வியாபாரிகளைப் போலன்றித் தன் சரக்குக்கு ஒரேவிலை பகரும் வழக்கம் அவன்பின்பற்றி வந்தமையால் சீக்கிரமே வியாபாரம் முடிந்துவிட்டது. "அவை என்ன பிரபந்தங்கள் ஐயா!" என்று அவர்களில் ஒரு சிறுவனைக் கேட்டான் அய்யாஸ். அச்சிறுவன் முகமலர்ந்து புன் சிரிப்புடனே "இவை உயர்ந்த காவ்யங்கள்" என்றான். "நீங்கள் இப்பொழுது ஆராய்ச்சி செய்து வந்தது மகா கவியாகிய ஸேடியின் அற்புத காவ்ய மன்றோ" என்று வினவ அச்சிறுவருக்கு அடக்கொணு ஆச்சரிய முண்டாயிற்று. நாம் இவனைச் சாதாரண பழ வியாபாரி யென்று நினைத்தோம். கல்விமான் போல் தோற்றுகிறது. சற்று சல்லாபம் பண்ணிப் பார்ப்போம் என்று ஸேடியின் கவியில் ஒன்றை யெடுத்து வாசிக்கத் தொடங்கினர். அவர்கள் வாசித்த பாகம் நம் அய்யாஸ் பொகாரா கலாசாலையில் தன் இளம் வயதில் பாடமாகப் படித்தது. உடனே உற்சாசத்துடன் அக்கவியை அய்யாஸ் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னன். அவ்வாலிபர் பிரமித்துப்போயினர். அவர்களுக்குண்டான ஆநந்தத்துக்கோர் அளவில்லை. அக்கவியின் கருத்தைச் சொல்லவேண்டினர். இது தான் தக்க சமயமென்று அய்யாஸ் நவரச அலங்காரத்துடன் கரும்பினின்றும் ரசம் பிழிவது போல அக்கவியின் ரசத்தைத்தெளிவாக எடுத்துக்காட்டிப் பிரசங்கம் செய்யவே அதனுல் அவ்வாலிபர்களுள் ஒருவனுன மந்திரி

குமாரனுடைய மனம் முற்றிலும் கவரப்பட்டது. அவன் அய்யாஸைத் தினந்தோறும் அந்த நேரத்துக்கே 50 பழம் கொண்டு வரச்சொல்லியனுப்பிவிட்டான்.

அய்யாஸும் முகமலர்ச்சியுடனும் வினய சம்பத்துடனும் விடைபெற்றுக்கொண்டு போய் அச்சிறுவர் விருப்பப்படியே தினந்தோறும் 50 பழம் குறித்தகாலத்தில் கொடுத்து வந்தான். ஒவ்வொருநாளும் அவர்களுடன் காவ்யசாஸ்திர விநோதத்தில் சொற்பகாலம் செலவிட்டு வந்தான். "நாற்றமுரைக்கும் மலருண்மை" என்றவண்ணம் அய்யாவின் கல்வித்திறமை ஊரெங்கும் தெரியத்தொடங்கிற்று. அவ்வூர் வாலிபர்கள் அவனிடம் பாடங்கேட்கத் தொடங்கினர். பிரபுக்களெல்லாம் அய்யாஸின் சல்லாபத்தைவிரும்பினர். இச்சங்கதி அந்ததேசத்து மந்திரிகாதிற்கும் எட்டியது. மந்திரிமிக்க கல்வித்திறமையுடையவர். "கற்றோர் கற்றோர்பெருமையை அறிவார்களே யொழிய மற்றோர் அறிவார்களா"? மந்திரியாகிய அபூல்பாஸில் நம் அய்யாஸைத் தருவித்துச்சிலநாள் சல்லாபம்பண்ணி அவர் கல்வியை வியந்து தக்க சம்மானஞ்செய்தனுப்பினர். சிலநாட்களுக்கெல்லாம் இராஜகுமாரர்களுக்கும் தம்மக்கட்கும் நம் அய்யாஸை வித்தியாகுருவாக நியமித்தனர். அதனால் அய்யாஸ் லாகூரைவிட்டு நீங்கி டில்லிநகரத்துக்குச் செல்லவேண்டியதா யிருந்தது. பாண்டவர்களுக்குத் துரோணர் ஏற்பட்டுக் கல்விகற்றுக் கொடுத்த விதம் அய்யாஸும் அவ்விராஜகுமாரர்களுக்குக் கல்விகற்பித்து வரவே அவர்களும் நாளுக்குநாள் ஞானத்திலும் கல்வியினும் அபிவிருத்தியடைந்து வந்தனர். செவிலித்தாயினிடம் ஒப்புவித்த குழந்தையின்கதி என்னவாயிற்றெனறு பார்ப்போம்.

சொந்தத்தாயினும் பதின்மடங்கதிகமாய் அச்செவிலித்தாய் அக்குழந்தையைப் போற்றிவந்தனள். அதுவும் நாளொருவண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாய் வளர்ந்துவந்தது. நாள் ஆக ஆக அக்குழந்தையின் சௌந்தரியமும் தேககாந்தியும் கண்டோர் மனத்தையும் கண்களையும் கவர்ந்தன. அய்யாஸ் லாகூரைவிட்டு டில்லிக்குப்போகுங்கால் அக்குழந்தை பத்துப்பிராயமுள்ள

கன்னிகை அவ்வற்புத அழகுவாய்ந்த அக்கன்னிகையே ஜகத்ஜோதி. தன் பிதாவைவிட்டுச் சிறிதும் பிரிந்திராள். தந்தையும் அவ்வருமைக் குழந்தையைப்பிரிய கணப்பொழுதும் சகியான். ஆகையால் அக்கன்னிகை அவருடன் இராஜ கிரகத்துக்குப்போய் வந்துகொண்டிருந்தாள். அக்கன்னிகையின் பேரழகில் ஈடுபட்டான் இராஜகுமாரனாகிய ஸலீம். சௌந்தரியத்திலும் அக்கன்னிகை கல்வி வினயசம்பத்து முதலியவற்றிற் சிறந்தவள். தன் தந்தை இராஜகுமாரர்களுக்குப் பாடம் சொல்லும் பொழுதெல்லாம் கருத்தாய்க் கேட்பாள். சிற்சில சமயங்களில் அவ்விளைஞருக்குத் தோற்றாத நுட்பமான கருத்துக்களெல்லாம் நம் ஜகத்ஜோதிக்குத் தோற்றும். அவைகளைக் கேள்வியுற்ற தந்தைக்குண்டான ஆநந்தத்துக்கு அளவுமுண்டோ? அதனாலன்றோ.

> "குழலினிது யாழினி தென்பர் தம்மக்கள்
> மழலைச்சொல் கேளாதவர்"

என்று திருவள்ளுவரும் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அய்யாஸுக்கு வர வர செல்வப்பொருளும் அதிகரித்தது. கஷ்ட காலக்ஷேபம் நீங்கிச் சிலகாலம் சுகமாய்வாழ்ந்தான். ஜகத்ஜோதி அரண்மனைக்கு வரும்பொழுதெல்லாம் இராஜகுமாரன் அவள் பேரிலேயே கண்ணுங்கருத்துமாயிருப்பான். எவராவது பார்த்துவிடுவார்களோவென்று அடிக்கடி குனிந்தபாவனையாய்ப் பார்ப்பான். இவ்வாறே வெகுநாள் நடந்துவந்தது. அரண்மனைத்தோட்டங்களிலுள்ள பழங்களிலும் புஷ்பங்களிலும் உயர்ந்தவைகளைப் பறித்துத்தன் தோழர்களுக்குக் கொடுப்பதோடு நம் ஜகத்ஜோதிக்கும் கொடுப்பான் அவளுக்குக் கொடுக்கும் பழங்களும் புஷ்பங்களும் முதற்றரமாயிருக்கும். சொற்ப நாட்களுக்குப் பின்னர் ஸலீமின் மனோபீஷ்டம், குறிப்புக்களால் அய்யாஸுக்குத் தெரியவந்தது. ஜகத்ஜோதியும் மங்கைப்பருவம் அடைகிறதருணம். அய்யாஸ் அவளை வீட்டின்கண்ணே வைத்துத் தான் மாத்திரம் வந்துபோகத் தலைப்பட்டார். இது ஸலீமுக்கு மிக்க துன்பமுண்டுபண்ணிற்று. தான் ஜகத்ஜோதியைப் பார்க்கும்

நிமித்தம் ஸீலிம் நண்பர்களிற் சிலரைக் கூட்டிக்கொண்டு குருவின் வீட்டுக்குப்போய் ஏதோ சந்தேகம் கேட்டுத்தெளிகிறவனைப் போல் சில கேள்விகள் கேட்டுப் பின் திரும்பிவிடுவான். குருவும் அவனியற்கையை யறிந்து ஜகத்ஜோதி அவன் கண்ணில் படாதபடி தக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். ஸீலிம் தன்கருத்தை எவ்விதமாகவாவது முடிக்க வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு ஒரு நாள் தன் தந்தையுடன் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருக்கையில் தன் குருவைப்பற்றி மிகவும் உயர்வாகவே பேசினன். தந்தையாகிய அக்பர் சக்கிரவர்த்தியும் மகன் தன் குருவைப்பற்றிப்புகழ்ந்து பேசியதைக் கேட்டுச்சந்தோஷித்து அவரைப்பார்த்துச் சல்லாபம்பண்ண எண்ணங்கொண்டவனய் மந்திரியினிடம் தெரிவித்து அக்குருவை வரவழைக்கச்சொன்னன். "எள் என்பதற்கு முன் எண்ணெயென்று" சொல்லும்படியான மகா சுறு சுறுப்புள்ள மந்திரியாகிய அபுல்பாஸில் தக்க மனிதரை அனுப்பி அவரைத்தருவித்தான். மறுநாள் சுக்கிரவாரத்தில் நல்வேளையில் அய்யாஸாமி தகுந்த உடுப்புக்கள் தரித்துக்கொண்டு மந்திரியுடன் இராஜபேட்டிக்குச்சென்றுன்.

இன்னும் வரும்.

எஸ். சாமிநாதையர்.

புத்தகக்குறிப்பு.

---o---

திருப்பறியலூர்ப்புராணம்:—இஃது திருக்கயிலாயபரம்பரைத்திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹாசந்நிதானமாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ பின்வேலப்பதேசிக சுவாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பெற்றது. 655 விருத்தங்களையுடையது. கந்தபுராணம் சங்கரசங்கிதையினின்றும் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றது. இவ்வூர் சோழநாட்டின் மாயூரத்தின் கீழ்பாலுள்ளது. அட்டவீரட்டத்தலங்களுள் ளொன்ருகப் புகழப்படுவது.

இப்புராணம் இனிய செந்தமிழ்ச் சொற்களால் ஆக்கப்பட்டிருத்தலின் படிப்பவர் மனத்தை யுருக்கிப் பரவசப் படுத்தத்தக்கதொன்றும். இதனைப்பரிசோதித்துத் தளமான காகிதத்தில் பெரிய எழுத்தில் சீர்பிரித்து மிகவும் அழகாக அச்சியற்றியுபகரித்தவர் தரங்கம்பாடித்தமிழ்ப்பண்டிதர் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ ப. அ. முத்துத்தாண்டவராயபிள்ளை யவர்களே. இப்பிள்ளையவர்களை 15 வருஷமாக யாம் அறிவோம். ஒழுக்கமுதலிய உயர்குணங்களையே பொருளாக்கொண்ட உத்தமர். சரித்திர ஆராய்ச்சியில் மிகவல்லுநர். இந்நூலைப்படனஞ்செய்ய விரும்புவோர் இப்பிள்ளையவர்கள் பால் இலவசமாகவே பெற்றுக்கொள்ளலாம். இதனால் இப்பிள்ளையவர்கட்குத் தமிழ்நாட்டார் மிகவும் நன்றிபாராட்டுங்கடப்பாடுடையரோ.

ப-ர்.

ஓர் அற்புதச்செடி.

---o---

தென் அமேரிக்காவில் ஒரு புதுச்செடி கண்டுபிடித்திருக்கிறார்களென்றும் அதினின்றும் சர்க்கரை எடுக்கிறார்களென்றும் சாதாரணக்கரும்பினின்று எடுப்பதைக்காட்டிலும் 20 பங்கு சர்க்கரை எடுக்கலாமென்றும் பெர்லினிலிருந்து ஒரு தந்தி சமாசாரம் எட்டுகின்றது. அது உண்மையானால் நம் தேசத்தில் கரும்பு சாகுபடி குறைவாகிக் குடியானவர்களது கஷ்டம் அதிகரிக்கும். தற்காலம் ஐரோப்பாவிலிருந்து பல வேர்ச்சர்க்கரைகள் வந்து நமக்கு இடையூறாக விருக்கின்றன. மேற்கூறிய சர்க்கரையும் வந்து விட்டால் கரும்பு சாகுபடியே நின்று போனாலும் போகலாம். "நிலத்திற்கணி யென்ற நெல்லுங் கரும்பும்" என்ற முதுமொழியையும் மாற்றவேண்டி வரும். "கண்டீரோ இவ்வுலகில் புதுமைதானும் கலியுகப்புதுமை இன்னுங்காணலாமே."

ப-ர்.